

Kongen, altsaa, naar denne Lov siger, at de udnævnes af Kongen, og Pensionsløven siger, at de, som udnævnes af Kongen, ere pensionsberettigede, saa forekommer det mig, at der aldeles ingen Strid kan være deri. Det Forslag, som er stillet af fem ærede Landssthingsmænd, kan jeg ikke nægte forekommer mig, har været under Behandling eengang tidligere, nemlig under anden Behandling, hvad dets Princip angaaer. Det er vistnok forskjelligt fra det, som dengang var under Behandling; men i Principet er det dog det samme. Det afviser fra det tidligere stillede Forslag deri, at for det Første Udtrykket, „ministeriel Resolution“ er gaaet ud, endvidere deri, at der istedetfor „Tjeneste i Sold- og Consumtionsvæsenet“ er sat „Statstjeneste“, og for det Tredie deri, at den Sum, som kan naaes, bliver sat til 300 Rbd., istedetfor i det tidligere Forslag til 100 Rbd. Men selve Principet, Spørgsmaalet om Pensionsberettigelse eller Understøttelse fra Ministeriets Understøttelseskasse er det samme i begge Forslag. Det forrige Forslag blev forkastet i Thinget, om jeg ikke huffer feil, med 26 Stemmer imod 11; det synes altsaa, at, dersom Thinget antager dette, kommer Thinget tilbage fra sin tidligere tagne Beslutning. Nu er det vel saa, at Udvalgets Forslag, der nu foreligger som Lovforslag, blev antaget med 22 Stemmer imod 21, altsaa ikke med nogen stor Majoritet; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det kan ikke betragtes i Relation til det omhandlede Forslag, men at det maa betragtes i Relation til Udvalget, der senere maatte komme under Afstemning. Det er altsaa, synes mig, ikke med Hensyn til det Forslag, som her foreligger, men med Hensyn til Udvalget, at den svagere Majoritet var tilstede. Den ærede sidste Taler har foruden Hensynet til Pensionsløven tillige meent, at Forslaget skulde være i Statskassens Interesse, og han har dog tillige ytret, at det ogsaa er i Officianternes Interesse. Det kunde dog vel være vanskeligt under samme Hensyn at forene begge disse, og, hvad navnlig Besparselsen for Statskassen angaaer, da kan jeg ikke ret vide, hvorledes den vil komme ud. Der maa nemlig lægges Mærke til, at Understøttelse af Ministeriets Understøttelseskasse hidtil er givet og fremdeles

vil blive givet baade til dem, der have tjent under 10 Aar, og til dem, der efter Lovforslaget nu have tjent over 10 Aar, men ikke ere pensionsberettigede; disse ligge altsaa, hvad de Aar angaaer, der ere under 10, udenfor Pensionsløven; men de andre maae, da de ærede Forslagsstillere netop have stillet Summen 300 Rbd., saameget mere antages at komme idetmindste nærmere ved den Sum, som den tidligere Understøttelse har været, indtil 100 Rbd. Sammenligner man nu hermed Lovforslaget, saaledes som det foreligger, da er deri bestemt en Pensionsberettigelse af omtrent 200 Rbd. Nu mener den sidste ærede Taler, at det meget let vil kunne løbe op til 500 Rbd. i Pension; men deri kan jeg ikke være enig med ham; det vil vist være et meget vanskeligt og næsten et uøst Tilfælde. Man maa lægge Mærke til, at først skal den vedkommende Bestillingsmand tjene i 10 Aar, inden han faaer Pensionsberettigelse, være sig enten i Soldvæsenets Tjeneste eller anden Statstjeneste; han skal dernæst tjene i 10 Aar, inden han naaer Halvdelen i Pension; han skal dernæst endnu tjene i 10 Aar, inden han kommer saavidt, at det bliver $\frac{2}{3}$. Der skal altsaa 30 a 40 Aars Tjeneste til; der skal altsaa først 30 Aars Tjeneste til at naae over Halvdelen, og der skal 40 Aars Tjeneste til at naae $\frac{2}{3}$. Jeg beder de Herrer lægge Mærke til, at det er 30 og 40 Aars Tjeneste; det er ingen ringe Tid, og en Tid, som vistnok meget sjeldent naaes. Tager man nu Gagerne for sig, hvorefter Pensionerne beregnes, da ere disse 300, 400, 500 og 600 Rbd. foruden Alderstilleggene; men over det halve Antal er paa 300 og 400 Rbd. Hvorledes man nu kan komme til den Slutning, at i det Tilfælde, at Pensionen i Reglen blev 300 Rbd. eller nær derved, saaledes som efter de ærede Forslagsstilleres Forslag, Statskassen da skulde kunne være bedre tjent dermed end med en Pensionsberettigelse, der kun gjælder for 200, hvis Gager ere normerede med Summer paa 300, 400, 500 og 600 Rbd., og for hvem der fordres en saa lang Tjenestetid, kan jeg ikke indsee. Det synes ogsaa af det hele Forslag at fremtræde, at det ikke saameget er Besparselser, der er taget Hensyn til; dette ligger ogsaa deri, forekommer det mig, at